

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vermalen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 6. 15 MAART.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	2e Jaargang 1897.
---------------------	--	----------------------

Aanteekeningen over den Afval.

(Vervolg van blz. 70.)

Roger Williams weigerde langer pastoor te blijven van de oudste Baptisten kerk in Amerika op grond dat er geen „geregeld georganiseerde Kerk op aarde was, noch eenig persoon geautoriseerd om eenige kerkverordening te bedienen; noch kunnen er zijn, totdat opnieuw Apostelen uitgezonden worden door het groote Hoofd der Kerk, voor wier komst ik zoekende ben.” (Picturesque America, page 502).

Niet een der hervormers — Luther, Knox, Calvijn, Melancton, Wesley of de andere leiders — maken zelfs aanspraak op eenige goddelijke autoriteit voor wat zij deden. Zij vielen slechts af van eene afvallige kerk en zochten daarna God te dienen „een ieder op zijn eigene wijze.”

Laat ons in het kort overwegen, van het standpunt van de hervormers der 16e eeuw en van de protestanten in het algemeen, eenige van de voorspellingen der Schrift omtrent den grooten afval van het oorspronkelijk geloof en praktijk, welke, zooals wij gezien hebben, werkelijk plaats had. Paulus voorspelt den afval in verscheidene merkwaardige verklaringen. Hij vermaant de Thesalonicensen:

„Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, *als of de dag van Christus aanstaande ware*. Dat u niemand verleide op eenigerlei wijze: want die komt niet, *tenzij dat eerst de afval gekomen zij*, en dat geopenbaard zij de mensch der zonde, de zoon des verderfs; die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt; alzoo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zich zelve vertoonende, dat hij God is.” (11 Thess. 2: 3—4).

Deze profetie verklaren de protestanten als eene ware beschrijving der roomsche Kerk, welke waarlijk *zich verheft*, zelfs aanspraak makende als zijnde onfeilbaar en welke *grooten woorden*

spreekt alsof zij de Allerhoogste was. (Dan. 7:25.) De Paus is somtijds als God aanbeden geworden en is steeds „geëerd” waar hij zit getrouwd in het prachtigste paleis der aarde — St. Petrus te Rome. De volgende vorm van een schrijven aan den Paus is genomen uit Bickersteth's Bijbelverklaring: „Heiligste en gezegende Vader, hoofd der Kerk, heerscher der wereld, aan wien de sleutelen van het koninkrijk der hemelen gegeven zijn, wien de poorten der hel vreezen en wien de geheele wereld aanbidt, wien de engelen in den hemel eerbiedigen, wij vereeren en aanbidden u en stellen ons zelven en al het onze te uw vaderlijke en meer dan goddelijke beschikking.” De Apostel zelf geeft de verklaring zijner merkwaardige profetie:

„Doeh de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leeringen der duivelen, door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschoord; verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijzen te onthouden.” (I Tim. 4:1-3).

De ongehuwde staat der katholieke geestelijken en nonnen (welken verboden is te huwen) en de veelheid van het vasten door die Kerk waargenomen, komen letterlijk met deze voorspelling overeen; terwijl het aanbidden van gestorven heiligen vervult het zich „begeven tot leeringen der duivelen”, want „duivel” of „demon” was een naam door de Grieksche schrijvers gebruikt voor hen, die na den dood heilig verklaard (vergoed) werden. Paulus zegt daarenboven:

„Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alreede gewrocht, (dat is de afval is reeds begonnen); alleeulijk, die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst.” (II Tess. 2:7-8).

De macht, die wederhield, was de Romeinsche keizer. Deze macht zou weggenomen worden er in zijne plaats zou eene booze macht verrijzen, die voort zou duren, totdat de Heere zou komen om die omver te werpen, — eene macht, welke de gebeurtenissen bewezen hebben de roomsche Kerk te zijn, want zij is letterlijk de opvolgende macht van het gevallen keizerrijk geweest. Gibbon, de groote geschiedschrijver van het rijk zegt: Zocals Thebe, Babylon en Carthago, zoo zou ook de naam Rome van de aarde verdwenen zijn, als de stad niet opgewekt was geworden door een levend beginsel, dat haar weder in eer en heerschappij herstelde.”

Door de Pausen regeerde Rome wederom de westelijke wereld en de afgodische hulde door de heidenen eenmaal aan hunne afgoden gebracht, werd nu geschonken aan de beelden van heilige mannen en vrouwen en van de maagd Maria. Het visioen van Johannes omtrent den afval is eveneens duidelijk. Hij zegt:

„En ik stond op het zand der zee en ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijne hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijne hoofden was een naam van Godslastering. (Openb. 13:1). En de tien hoornen, die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen.” (Openb. 17:12).

Het Romeinsche rijk, hetwelk één geheel was, toen Johannes schreef, werd omtrent vijfhonderd jaren later onder tien volken verdeeld en daarna in omtrent tien koninkrijken, waarvan de tegenwoordige natiën van Europa de voortzetting zijn. De tien hoornen komen overeen met de tien teenen van het groote beeld (Dan. 2.) en met de tien hoornen van het vierde beest. (Dan 7.) De tien koninkrijken van Europa verzezen na den ondergang van het Romeinsche rijk en na de zegepraal van den bisschop van Rome in zijne aanspraak op den titel van algemeen Bisschop. Het visioen vervolgt:

„En hetzelfde (het beest — Rome) werd macht gegeven om den Heiligen krijg aan te doen en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven om zulks te doen twee en veertig maanden . . . . Hier is de wijsheid: die het verstaad heeft, rekene het getal van het beest: want het is een getal eens menschen, en zijn getal is zes honderd zes en zestig.” (Openb. 13: 7, 5, 18).

Onder de Grieken en Hebreëen waren alle letters gelijkwaardig met cijfers. Volgens Farrar (*Early Days of Christianity*) de naam van keizer Nero, den grootsten vervolger, telt 666. In het Hebreuwsch „Romiith” (Roman) de naam van het keizerrijk, en in het Grieksch „Lateinos” (Latinus) de naam en het kenteeken der katholieke Kerk, en „Apostates” het werk of teeken van den afval, zij allen bevatten hetzelfde noodlottig profetisch getal, zes honderd zes en zestig.” (Zie aantekening 1).

Maar als te voren de Openbaarder zelf verschaft den sleutel tot het verkrijgen dezer profetie en geeft uitdrukkelijk de uitlegging:

„En ik zag eene vrouw, zittende op een scharlaken rood beest, dat vol was van namen der Godslastering, en had zeven hoofden en tien hoornen . . . . en de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud, en kostelijk gesteente en paarden. . . . En de vrouw, die gij gezien hebt, is de groote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.” (Openb. 17: 3, 4, 18).

De groote stad, die heerschte over de koningen der aarde, was Rome, de stad op zeven heuvelen; (zie vers 9) en de Apostel heeft een juist beeld gegeven van de weelde en pracht der Kerk, welke de opvolgende macht was van het gevallen keizerrijk, noemde zelfs de kleuren van de kleding harer Pausen en Kardinalen, en toonde hare overvloedige weelde en pracht aan — „haar goud en kostelijk gesteente en paarden”. De Kerk is altijd voorgesteld in de Schrift als eene vrouw; daarom beteekende het beeld van eene vrouw, de Kerk, welke verrees na het wegdoen van dat wat „wederhield” in de dagen van Paulus, (II Thess. 2) en stelt niet voor, als sommigen gedacht hebben, een koninkrijk. Johannes verder beschrijft de voornaamste afvallige met deze vreeselijke woorden:

„En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk: *Verborgenschap; het groote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.* En ik zag, dat de vrouw dronken was van het bloed der Heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verwonderde mij, als ik haar zag, met groote verwondering. (Openb. 17: 5, 6). Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde.” (Openb. 18: 3).

Deze vërschrikkelijke profetische verklaringen herroepen den werkelijken loop der Europeesche geschiedenis sedert den ondergang van het keizerrijk, en brengt levendig voor den geest de gruwelen der inquisitie en martelingen der donkere eeuwen waarvoor de roomsch-katholieke kerk verantwoordelijk is.

Tot hiertoe hebben wij de protestantsche uitlegging gevolgd, welke zonder twijfel juist is in hoofdzaak, zoover als die gaat, en wij kunnen met hen toestemmen, dat al de sluwheid van Satan het katholicisme niet kan doen ontkomen aan den greep van zoo vele profetiën haar aan alle zijden insluitende. Maar kunnen wij verder met hen overeenkomen, dat de moderne protestantsche Kerken werkelijk hetzelfde volk is als dat, waartegen zoo lang strijd gevoerd was? Zijn zij het, die „de geboden Gods bewaarden en de getuigenis van Jezus hadden?” Eene kleine beschouwing toont aan, dat zij het niet zijn en wij vragen den lezer dit keerpunt waar te nemen: Johannes toont aan, dat de afval werkelijk *algemeen* zou zijn, dat „alle natiën” deel zouden hebben aan de zonden van de „moeder der hoererijen.” De Openbaarder openbaart de geheele geschiedenis der ware Kerk, als gewoonlijk voorgesteld door het beeld eener vrouw, vanaf zijn' tijd tot op de tweede komst van Christus. Hij zegt van deze vrouw (de Kerk):

„En zij baarde eenen mannelijken zoon, die alle volken zou hoeden met eene ijzeren roede; en haar kind werd weggenomen tot God in Zijnen troon. . . . En toen de draak zag, dat hij op de aarde geworpen was, zoo heeft hij de vrouw vervolgd, die het knaapje gebaard had. En der vrouw zijn gegeven twee vleugelen eens grooten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in hare plaats, alwaar zij gevord wordt eenen tijd, en tijden, en eenen halven tijd, buiten het gezicht der slang. (Openb. 12 : 5, 13, 14). En zij aanbaden den draak, die het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest. . . . En hetzelfde werd macht gegeven, om den Heiligen krijg aan te doen, en om die te *overwinnen*; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht, en taal en volk.” (Openb. 13 : 4, 7).

Dit beeld is zeer duidelijk. Christus die ten slotte alle volken met eene ijzeren roede hoeden zal, is opgenomen tot God in Zijnen troon, (Hand. 1) om aan Zijne rechterhand te zitten, totdat Hij Zijne vijanden gezet zou hebben tot eene voetbank Zijner voeten, (Ps. 110) zoodat „wij alle dingen nog niet aan Hem onderworpen zien.” Intusschen zou de Kerk uit het gezicht der menschen verdwijnen en voor „enen tijd, en tijden, en eenen halven tijd” verborgen zijn (waarschijnlijk 1260 jaren, zie aantekening 2.) De Heiligen zouden overwonnen worden en de gheele wereld het beest aanbidden, want het had macht „over alle geslacht en taal en volk.” Zelfs is het van de tien koningen (de natiën van Europa) geopenbaard dat:

„Deze hebben eenerlei meening, en zullen hunne kracht en macht het beest overgeven. Deze zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen overwinnen, want Het is een Heer der heeren, en een Koning der koningen, en die met Hem zijn, de geroepenen, en uitverkorenen en geloovigen.” (Openb. 17 : 13, 14.)

Als, zooals de Protestanten hebben aangetoond, Rome „de moeder der hoererijen” is, wie zijn dan hare dochters? Zijn hare dochters dan niet zeer veel aan hunne onderscheiden moeder gelijk? Vereenigen zij zich niet met haar (al is het dat zij haar ook

woest en naakt maken — vers 16) om krijg tegen Gods volk te voeren? Zoo verklaart Johannes, „die getuigenis geeft . . . van alles wat hij gezien heeft.” Het is daarom van te kleine uitwerking, dat de Protestanten de Katholieken en deze de Protestanten beschuldigen als zijnde de afvalligen. Het is een te bekrampen overzicht, dat alle moderne orthodoxe Kerken als afvalligen beschouwt. Maar openbaart Johannes niet, dat de afval alle geslacht, taal en volk omvat? En dat de machten welke van „het beest” afvielen en voor eenen tijd er mede streken er zich weêr mede verenigen en „tegen het Lam krijgen?” Zoo staat het geschreven. (Openb. 13:4, 7; 17:12—14.) De voornaamste inhoud der profetische verklaringen van Christus en de Apostelen was, dat booze tijden, duisternis, afval, verraad en vervolging der waarheid, levens oorlogen, hongersnood en pestilentie het lange tijdsverloop voor Zijne wederkomst zouden voorvallen. Zij zeggen niet, dat het licht van het Evangelie de aarde zal vervullen met godzaligheid, voor dat Hij komt, maar dat „duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de volken.” (Jes. 60:2.)

„En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hoovaardig . . . Hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. (II Tim. 3:1—5). Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leeraars opgederen naar hunne eigene begeerlijkheden; en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen. (II Tim. 4:3, 4). Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hunne eigene begeerlijkheden zullen wandelen, en zeggen; Waar is de belofte Zijner toekomst? want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping. (II Petrus 3:3, 4). Doch de Zoon des menschen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?” (Luk. 18:8).

De vervulling dezer profetiën is een bewezen zaak der bekende geschiedenis. De Apostelen zagen uit naar eene ware komst van Christus, om een volkomen einde aan dezen afval te maken. De leeringen van vele moderne kerken, dat de komst van Christus eene zoogenaamde geestelijke komst is, of dat Christus nu regeert „in de harten” der menschen, of dat de komst van Christus de komst der hervorming was, of dat het de dood was, — al deze „geestelijke verklaringen” zijn geheel in tegenspraak met de duidelijke woorden der Schrift. Davids groote profetie maakt den aard van het koninkrijk van Christus duidelijk.

„De Heere heeft tot mijnen Heere geproken: Zit aan mijne rechterhand, totdat Ik uwe vijanden gezet zal hebben tot eene voetbank uwer voeten. De Heere zal den scepter uwer sterkte zenden uit Zion, zeggende: Heersch in het midden uwer vijanden. Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag uwer heirkraacht, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal u de dauw uwer jeugd zijn. De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek. De Heere is aan uwe rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage zijns toorns. Hij zal recht doen onder de Heidenen. Hij zal het vol doode lichamen maken; Hij zal verslaan deugene, die het hoofd is over een groot land. (Ps. 110). Om wraak te doen over de Heidenen, en bestraffingen over de volken; om hunne koningen te binden met ketenen, en hunne aetbaren met ijzeren boeien; om het beschreven recht over hen te doen; dit zal de heerlijkheid van al zijne gunstgenooten zijn. Hallelujah!” (Ps. 145:7—9).

Dit is geen geestelijke regeering van Christus in de harten der menschen, noch het „koninkrijk der genade”, noch de hervorming, noch de dood. Het is het koninkrijk Gods op aarde, dat werkelijk tegenstand zal ontmoeten, maar toch triumfeeren, op de koninkrijken der aarde zal vallen, welke tegen hetzelfde zullen opstaan en hen vermalen. (Dan. 2.)

Daniëls visioen der vier dieren is eene merkwaardige geschiedenis der wereld van af zijnen tijd tot op heden. Na het beschrijven der drie dieren die het Babylonische, Medo-Perzische en het Grieksche keizerrijk voorstellen, zegt hij:

„Daarna zag ik in de nachtgezichten, en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk, en zeer sterk; en het had groote ijzeren tanden, het at, en verbrijzelde, en vertrad het overige met zijne voeten; en het was verscheiden van al de dieren, die voor hetzelfde geweest waren; en het had tien hoornen. Ik nam acht op de hoornen, en ziet, een andere kleine hoorn kwam op tusschen, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelfden; en ziet, in dienzelven hoorn waren oogen als menschenoogen, en een mond, groote dingen sprekende. (Dan. 7 : 7, 8). Ik heb gezien, dat diezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht, totdat de Oude van dagen kwam. [Verzen 21, 22]. En het zal woorden spreken tegen den Allerhoogsten en het zal de Heiligen des Allerhoogsten verstoren, en het zal meene de tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden tot eenen tijd, en tijden en een gedeelte des tijds.” (Vers 25).

Dit beest stelt het Romeinsche rijk voor (vers 23) en de tien hoornen, zooals in het visioen van Johannes, ongeveer 500 j. later, vertegenwoordigen de koninkrijken van het moderne Europa, (vers 24) hun oorspronkelijk getal is tien geweest. De Protestanten komen overeen, dat deze „kleine hoorn” de Paus van Rome is. De drie koninkrijken door haar onderworpen (vers 24) wordt verondersteld te zijn het onderkoningschap van Revenna, het koninkrijk der Lombarden en de staat Rome, welke aan Paus Zacharias gegeven zijn als eene belooning voor het erkennen van den overweldiger als koning van Frankrijk.

De profetiën van Daniël overwegende, geeft ons eene overtuiging, dat wij leven in de laatste dagen; 6000 jaren van de wereldgeschiedenis zijn voorbijgegaan en het schijnt, dat wij het Sabbatjaar of het duizend-jarige rijk naderen. Wij staan niet slechts op de teenen, maar zelfs op de punten der teenen van het groote beeld, als, zoo Daniël zegt, God Zijn koninkrijk zal oprichten. Deze profeet zegt, dat de teekenen van het eind zijn: (1) Velen zullen her en derwaarts vlieden, (2) de wetenschap zal vermenigvuldigd worden, (3) geene van de goddeloozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan, (4) dien tijd zal Christus Zijne regeering aanvangen, (5) en er zullen zware tijden komen, zooals er nimmer geweest zijn sedert er een volk was. De dag of het jaar weet niemand, maar de tijd is nabij, dat het geroep vernomen zal worden: „Ga uit van haar Mijn volk, opdat gij aan hare zonden geen gemeenschap hebt en van hare plagen niet ontvangt.” (Openb. 18.)

Aanteekening 1. De Hebreuwsche waarde van het woord „Roman” en de Grieksche waarde van het woord „Latinus” en „Apostates”, welke de verlangde drievoudige beschrijving verschaft, — een naam, een getal en een teeken. (Openb. 13 : 18) — van

„het beest” dat de Heiligen overwinnen zou is hieronder aangegeven, van Keiths Evidence of Prophecy, page 454.

R gelijk	200	L gelijk	30	A gelijk	1
o	6	a	1	p	80
m	40	t	300	o	70
i	10	e	5	st	6
i	10	i	10	a	1
th	400	n	50	t	300
		o	70	e	8
		s	200	s	200
	<hr/>		<hr/>		<hr/>
	666		666		666

Aanteekening 2. De tijd dat de Anti-Christ zou zegepralen door het overwinnen der Heiligen, wordt door Daniël verklaard te zijn: „eenen tijd, en tijden en een gedeelte eens tijds”. (Dan. 7 : 25.) Johannes de Openbaarder zegt: „voor eenen tijd, en tijden en eenen halven tijd;” „voor duizend twee honderd zestig dagen;” en voor twee en veertig maanden.” (Openb. 12 : 6, 14; 13 : 5.) Allen beteekenen hetzelfde tijdperk van drie en een half Hebreuwsche jaren, of 1260 dagen. Maar „dag” in profetische taal beteekent gewoonlijk „jaar”. „Ik heb u gegeven elken dag voor elk jaar.” (Ezech. 4 : 6.) De Anti-Christ zou 1260 dagen, of jaren, zegepralen van af den tijd zijner verheffing. Als wij dus wisten, wanneer de regeering van den Anti-Christ is begonnen, dan kunnen wij zeggen, wanneer die zal eindigen. Daniël (12 : 11, 12) geeft twee tijdperken van 30 en 45 jaren meer aan, alvorens de Anti-Christ geheel overwonnen is. Sommige geschiedschrijvers plaatsen den tijd van het opstaan der „kleine hoorn” (het pausdom) op 533 na Chr. toen het besluit van keizer Justinianus staatkundige macht aan den paus verleende. Sommigen geven 606 als den datum, want toen gaf keizer Phoras aan den paus den titel van algemeen Bisschop. Anderen zeggen 603, toen beeldendienst door paus Bonofacius bekrachtigd werd, anderen weer geven 666 als den datum, toen paus Vitelianus gebood, dat alle publieke eerediensten in het Latijn moesten geschieden. De juiste tijd schijnt met opzet verborgen te zijn. Het is niet onwaarschijnlijk, dat als andere groote profetiën, deze voorname gebeurtenis der menschelijke geschiedenis eene eerste en tweede of volkomen vervulling zal hebben, en dat de regeering van den Anti-Christ 1260 jaren zal bevatten, gevolgd door 1260 letterlijke dagen ($3\frac{1}{2}$ jaar) voordat de komst des Heeren zal plaats hebben, om op de aarde te regeeren.

J. H. PAUL.

Drie-maandelijksche Conferentie.

De drie-maandelijksche conferentie van de Nederlandsche zending der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd gehouden op de Linker Rottekade 73 te Rotterdam, op Zondag 7 Maart 1897. Aldaar waren van de Nederlandsche zending

tegenwoordig: President Fred. Pieper, Ouderlingen B. A. Denkers en F. E. Hansen van de Rotterdamsche afdeeling; G. J. Kruitbosch en H. Koldewijn van de Amsterdamsche afdeeling; W. J. De Brij van de Dordrechtsche afdeeling; D. J. Nijveld en R. Jans van de Arnhemsche afdeeling; H. van Braak en K. Jongsma van de Groningsche afdeeling en J. B. Ripplinger, A. v. d. Graaff en A. C. Robinson van de Luiksche afdeeling in België, zoo ook een goed aantal Heiligen en vreemdelingen.

De eerste vergadering werd geopend te 10 u. v. m. met eenige toepasselijke opmerkingen door Pres. Fred. Pieper. De daarop volgende sprekers waren: Ouderlingen D. J. Nijveld, J. B. Ripplinger, G. J. Kruitbosch, A. v. d. Graaff, R. Jans en Pres. Pieper sprak weder eenige woorden tot sluiting. Het „O, mijn Vader! Gij die woont” werd daarop zeer schoon gezongen door het aldaar kort geleden georganiseerde koor onder leiding van br. Willemstijn.

In de namiddag-vergadering waren de sprekers: Ouderlingen K. Jongsma, H. Koldewijn, H. van Braak, W. J. De Brij en B. A. Denkers.

Te 6 u. n. m. kwam men wederom te zamen en de zaal was meer dan gevuld. Het avondmaal werd bediend door de Ouderlingen G. J. Kruitbosch en H. Koldewijn. De Ouderlingen F. E. Hansen, en A. Robinson spraken eenige woorden tot de verzamelde schare.

De algemeene autoriteiten der Kerk, het presidentschap der Europeesche zending en de President en Ouderlingen der Nederlandsche zending werden toen voorgesteld en met algemeene stemmen door de Heiligen ondersteund. Daarna werd deze conferentie gesloten met eene onderhoudende redevoering van Pres. PIEPER. De spreker vermaande de Heiligen, gehoor te geven aan hetgeen dien dag door de verschillende dienstknechten Gods gezegd was. Hij besprak verder de vele zegeningen, die wij als Heiligen der laatste Dagen kunnen ontvangen door het vervullen onzer plichten en met de hulp van het gebed tot „Onzen Vader, die in de hemelen woont,” welk gebed door hem besproken werd.

Eene Priestervergadering der zendelingen werd op Maandag 8 Maart gehouden in de Izaäk Hubertstraat 120, alwaar de Ouderlingen verslag van hun arbeid gaven en hunne vreugde betuigden als zijnde onder Gods dienstknechten gerekend.

Vele onderwijzingen werden door Pres. FRED. PIEPER gegeven omtrent de plichten, die vervuld moesten worden en tevens gaf hij noodige ophelderingen en aanmoedigen.

FRANK E. HANSEN, *Secretaris.*

Ontslag en benoemingen.

Ouderling BERNARD A. DENKERS, is van zijne werkzaamheden in de vertakking Rotterdam ontslagen en benoemd om in Groningen te arbeiden.

Ouderling KLAAS JONGSMA is van zijne werkzaamheden in de vertakking Groningen ontslagen en benoemd om in Rotterdam te arbeiden.

Ouderling ARIE V. D. GRAAFF is van zijne werkzaamheden in de vertakking Luik ontslagen en benoemd om in Brussel te arbeiden.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

FRED. PIEPER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

EEN ADRES

AAN DE AMBTENAREN EN LEDEN DER KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN.

Geliefde Broeders en Zusters!

Het is altijd eene door het Woord van God geheiligde gewoonte in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen geweest, te vasten en te bidden en op deze wijze naar het geloof te zoeken, hetwelk de Heiligen zouden bezitten, opdat wij dien geest der ootmoedigheid mochten verkrijgen, dien wij geboden zijn aan te kweken.

Kort na de aankomst van dit volk in de dalen van het groote Zoutmeer, werd de eerste Donderdag van elke maand ter zijde gesteld als een dag van vasten en bidden. De leden der Kerk werden gelast op dezen dag hunne liefdegaven tot ondersteuning en bijstand der armen te brengen en dezelve aan den bisschop der wijk te overhandigen.

In den tijd toen deze orde ingevoerd werd, was het voor het volk in het algemeen zeer gemakkelijk, zich op dezen dag in hunne verschillende plaatsen der aanbidding te vergaderen. De omstandigheden waren zoodanig, dat zij, patroons en werklieden, allen van één geloof zijnde, hunne werkzaamheden konden verlaten, om den Heer eenige uren toe te wijden. Gedurende vele jaren werden deze vergaderingen goed bezocht en zij waren van eenen zeer belangrijken aard en waren een troost en eene kracht voor al degenen, die daaraan deel namen en het was de gewoonte voor personen van beide geslachten, hunne getuigenis af te leggen en in elke wijk onder de leiding van den bisschop, een werkzaam aandeel daaraan te nemen.

In den loop des tijds zijn de omstandigheden veranderd en het werd voor het volk in het algemeen, en voor degenen, die in vaste werkzaamheden waren in het bijzonder moeilijk, deze vergaderingen bij te wonen, zoodat zij tegenwoordig tot zulk een' graad verminderd zijn, dat in vergelijking maar weinigen de gelegenheid hebben dezelve bij te wonen. Donderdag, als een vasten biddag in de Kerk, dient niet langer meer voor het doel, waartoe hij ingesteld was.

Onze opmerkzaamheid is op dit onderwerp gevestigd geworden en na rijke overweging hebben wij besloten, den dag te veranderen, die tot hiertoe tot dit doel was gewijd. In plaats van de gebruikelijke vergaderingen in de verschillende wijken Zions op den

eersten Donderdag van elke maand te houden, hebben wij besloten, den eersten Zondag van elke maand als den dag voor regelmatige vastvergaderingen ter zijde te zetten.

Wij wenschen daarom, dat de Heiligen der laatste Dagen zich van nu af onder leiding der ring-presidenten en bisschoppen in hunne verschillende plaatsen der aanbidding op den achtermiddag van den eersten Zondag van elke maand, wanneer het op geschikte wijze kan gedaan worden, vergaderen, en de vergadering toewijden aan de bediening van het heilig Avondmaal, aan het afleggen van getuigenissen door de leden der Kerk, aan het inzegenen van kinderen en het bevestigen van leden in de Kerk en aan zoodanige andere oefeningen, welke gewoonlijk op zulke vergaderingen verricht worden. Wij zijn verzekerd, dat het uitmuntende gevolgen zal hebben, wanneer den leden der Kerk eene gelegenheid gegeven wordt, hunne getuigenis tot elkander af te leggen en naar de gaven te streven, welke de Heer dengenen heeft beloofd, die Zijne geboden onderhouden.

Bij zulke gelegenheden moct zorg gedragen worden, te zien, dat de armen door bijdragen van liefdegaven der Heiligen verlicht worden, opdat uit ons midden niet het schreeuwen van hooftigen en noodlijdenden tot de ooren van den Heere Sebaoth opstijge.

In plaats dat zich het volk in Salt Lake City in den achtermiddag van den eersten Zondag elke maand in den Tabernakel vergadert, hebben wij besloten, dat het beter is, deze oefeningen op te heffen en dat de Heiligen zich op dien achtermiddag in hunne verschillende wijken vergaderen, opdat alle leden der wijk, de ouden zoowel als de zwakken en al degenen welke onbekwaam zijn naar den Tabernakel te gaan, eene gelegenheid mogen hebben, aan de vastvergaderingen deel te nemen en om de zegeningen van zulke gelegenheden te ontvangen.

In andere ringen, waar, gelijk als in deze stad, algemeene vergaderingen worden gehouden, zouden wij verzoeken, dat zij ook op den eersten Zondag van elke maand opgeheven werden en dat de Heiligen in hunne aanbiddingsplaatsen van de verschillende wijken zich vergaderden.

In sommige plaatsen is de gewoonte ontstaan, het als een vasten te beschouwen, wanneer het ontbijt niet gebruikt wordt. Dit is niet in overeenstemming met het doel en de uitvoering van het verleden.

Wanneer in vroegere dagen gevast werd, was het de regel geen voedsel te gebruiken van den voorafgaanden dag tot na de namiddag-vergadering van den vastdag. De armengaven werden op deze wijze verstaan, dat het voedsel hetwelk noodig zou geweest zijn voor de twee maaltijden en zooveel meer als de vrijgevig en degenen welke de middelen bezitten, gevoelen te oefenen, aan de armen te geven worde.

Terwijl wij dezen raad over dit onderwerp aan de Kerk geven, sluiten wij al de Zendingen in, waar de Ouderlingen werkzaam

zijn, zoowel in de Vereenigde Staten als in andere vreemde landen.

Wij denken, dat deze arrangementen tot gemak en de omstandigheden van al de Heiligen der laatste Dagen in de geheele wereld geschikt zullen zijn, en wij zouden wenschen, dat zij door al de georganiseerde vertakking der Kerk in elk land zouden opgevolgd worden, zoodat ons vasten en bidden gelijkvormig moge zijn en de tijd allen bekend zij.

Eer wij dit adres aan de Heiligen sluiten, gevoelen wij ons geleid, te zeggen, dat, wanneer ziekte of kwaad op het volk rust of hetzelfde dreigt, dat zulke vergaderingen eene uitmuntende gelegenheid bieden, zulke droefheden en wederwaardigheden voor den Heer te brengen. Door Hem vereenigd in den geest der ootmoedigheid te naderen, kunnen wij Hem smeeken, deze droefheden of moeilijkheden van personen of van het volk te verwijderen. Onze ondervinding in het verleden heeft ons bewezen, hoe gewillig onze Vader in den Hemel is, om in de uren van bedroefheid en moeilijkheden naar onze smeekingen te luisteren. wanneer wij Hem in den rechten geest en met het rechte geloof naderen. Hij is gereed naar het roepen van Zijn volk te luisteren en Hij heeft ons beloofd, dat, wanneer wij ons tot Hem begeven, Hij Zich tot ons zal begeven. Van zulke gelegenheden zouden daarom de bedroefden, zoowel in eene individueele als collectieve hoedanigheid, gebruik moeten maken.

Met voortdurende gebeden voor uwe welvaart en voor den vooruitgang van het werk van God, blijven wij

Uwe Broederen,
WILFORD WOODRUFF.
GEORGE Q. CANNON.
JOSEPH G. SMITH.

Eerste Presidentschap.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(*Vervolg van blz. 72*).

HOOFDSTUK III.

De voortgang, het verval en volkomen verlies van de wetenschap der godgeleerdheid onder de heidenen — van hare herstelling voor de inleiding van het duizendjarige rijk.

• Verborgten Babel, lang heeft uw rijk bestaan!
Welk ijselijke daden volgen in uw baan!
De sluier is verscheurd, — 't verborgene wordt bekend,
D'Engelen roepen wee! wijl God Ziju oordeel zendt.
De volkeren ontwaken uit uw droeven nacht
En worden in 't eeuwige licht weer gebracht."

Terugkeerende tot de heidensche kerk vinden wij de wetenschap der godgeleerdheid, met al hare wonderbare krachten van visioenen, droomen, engelen, openbaringen, profetiën, genezingen enz. overal genoten. Bij de overgave van jood op heiden is niet één harer krachten verloren gegaan. De wilde takken, op den goeden, ouden stam

ingeënt, onmiddelijk van den wortel en vetheid des tannem olijfbooms en zodoende werd de natuurlijke vrucht voortgebracht.

Maar Paulus, de groote Apostel der heidenen, waarschuwde in zijnen zendbrief aan de Romeinen, dat zij zouden toezien uit vrees, dat zij weg zouden vallen, zooals de Joden voor hen gedaan hadden.

Hij zeide: „Want is 't, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare.”

De Apostel Johannes voorspelde eveneens de opkomst en algemeene heerschappij eener zekere verborgen macht, een Babel van geestelijke of godsdienstige verwarring, in het kort: „Verborgenheid, het groote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.”

Deze macht zou over alle natiën heerschen. De koningen en heerschers der aarde zouden dronken zijn van den wijn harer hoererij. De kooplieden der aarde zouden rijk worden door den overvloed harer weelderigheid.

Deze macht zou volgens den profeet Daniël en den Apostel Johannes: „De Heiligen des Allerhoogsten verstoren; de tijden en de wet veranderen, dronken zijn van het bloed der Heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus; het machtige en heilige volk ombrengen; den Heiligen krijg aan doen en om te overwinnen tot een' zekeren tijd.”

Al deze voorspellingen en vele andere voorzegggen het vonnis van de heidensche kerk, hare verdelging van de aarde en het volgend verval en het ophouden van de wetenschap der godgeleerdheid van hare krachten en zegeningen in de heidensche wereld.

In gemeenschap met deze voorspellingen hebben wij de meest positieve profetische verklaringen der heilige Schrift aangaande den ondergang en volkomen vernietiging dezer zelfde verborgene macht, welke met de Heiligen gestreden heeft.

Hare straffen zullen, zooals het aangegeven is, vreeselijker zijn dan die van Jeruzalem. Plagen, pestilentie, het zwaard, aardbevingen en het verterend vuur zullen haar doen ophouden te bestaan.

Dan zal het koninkrijk van onzen God aanvangen en de macht van Zijnen Christus. Dan zullen de Heiligen des Allerhoogsten het koninkrijk ontvangen en de grootheid van het koninkrijk onder den geheelen hemel.

Dus zullen de vroegere krachten en zegeningen, de kennis en wijsheid van de wetenschap der godgeleerdheid hersteld worden.

In de vervulling der voorgaande voorspellingen, verviel en verdween de wetenschap der godgeleerdheid van onder de heidenen, juist in verhouding als de Kerk, of de Heiligen des Allerhoogsten, bestreden en overwonnen werd. Voor jaren, eeuwen en tijdperken is er geen stem van den hemel onder de heidenen geweest, net zoo min als onder de Joden. Zij zijn gevallen „volgens hetzelfde voorbeeld van ongelooft” niettegenstaande de waarschuwing van hunnen grooten Apostel.

Geen heidenprofeet is opgestaan om zijne stem te verheffen. — Geen vriendelijke engel diende hen — Er was geen visioen van den Heere — Geen antwoord — Geen geïnspireerde droom — Geen stem — Geen geluid van de hemelen — Geen openbaring verbrak de middernachtelijke stilte, die over de natiën geheerscht heeft.

Of, als zoo eene stem, zoo'n visioen, zoo'n profeet van tijd tot tijd de getuigenis van Jezus of den Geest van profetie bekend maakte, dan werd zijne stem niet gehoorzaamd door de massa volk, christenen genoemd; zijne stem verstierf in den dood of hij zelf en zijne volgelingen werden uit de maatschappij verbannen om in de bergen, bosschen, spelonken of in de wildernissen der aarde rond te dwalen; of aan de andere hand werden zij gedwongen een bestaan in de eenzaamheid eens kerkers voort te slepen.

Tijden, eeuwen zijn voorbijgegaan en o! wat lijden, wat pijniging, wat rivieren van tranen, wat zeeën van bloed, wat gemjammer, wat sterk geschrei en tranen op aarde, wat gebeden tot den hemel!

„Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerscher! oordeelt en wreekt gij ons bloed niet van degenen, die op aarde wonen?”

Het vuur verteerde — Het zwaard verslond — De artillerie der hel donderde — Duivelen grijnsden vervaarlijk — Weduwen en weezen treurden — De hemel weende — Heiligen baden — Gerechtigheid stond ontsteld — Genade trad terug, een traan van bloed droppende — Engelen, gerced staande, trokken half hun ginstereerd zwaard — En de Goden in ernstige raadsvergadering besloten eene rechtvaardige vergelding.

Protest op protest, hervormingen en weder-hervormingen, revolutie's, worstelingen, pogingen van louter menschenlijke vinding zijn aangewend, doch vruchteloos. De wetenschap der godgeleerdheid, met al hare sleutelen en krachten, eenmaal verloren, kon nimmer in overeenstemming met de oude profetische getuigenis hersteld worden, noch aan Jood of Heiden totdat de volle tijd zou aanbreken. „*De tijd van de herstelling aller dingen welke God gesproken heeft door den mond Zijner heilige Profeten, sedert de wereld begon.*”

De tijd, dat een machtige engel zou vliegen in het midden des hemels, hebbende het eeuwige Evangelie, om te prediken aan hen, die op de aarde wonen, aan alle natie, geslacht taal en volk. (zie Openbaring van Johannes.)

De tijd des oordeels voor „verborgen Babylon.”

De tijden van „de volheid der heidenen.” De tijden voor de wederinrenting der *Joden en alle natuurlijke takken van Israël.*”

Dan en niet vroeger, kan de wetenschap, de sleutelen, de krachten der theologie tot de menschen hersteld worden.

Geen individu of vereeniging van menschenlijke krachten konden verkrijgen of weder herstellen deze sleutelen en deze wetenschap.

Een machtige engel hield de sleutelen dezer wetenschap voor

de laatste dagen. Een machtige engel zou de sleutelen herstellen van het oude Priesterschap, Apostelschap, krachten en zegeningen. Eene stem van den hemel zou den tijd openbaren en het geroep doen hooren: „*Gaat uit van haar mijn volk! opdat gij aan hare zonden geen gemeenschap hebt en van hare plagen niet ontvangt, want hare zonden reiken tot aan den hemel en God gedenkt hare ongerechtigheden.*”

Al de duisternis der middeleeuwen, al het priesterbedrog of regeerkunst van iedere eeuw, sedert het ombrengen der Apostelen; al de onderdrukkingen, vervolgingen of misbruik van gezag, al de buitensporigheden en ijdelheid aan de eene hand en al het lijden en ellende der zwoegende millioenen tot het voorzien van de benooidgheden des levens aan de andere; al de onkunde, vooroordeel, fouten, scheidingen en twistingen welke in den naam der „Christenheid” tot op heden hebben plaats gehad, zijn het gevolg geweest van het verval en verlies van de sleutelen en krachten van de wetenschap der godgeleerdheid, of van geene voldoende aandacht er voor, toen zij nog op aarde bestonden.

Noch zal de „christen”wereld ooit tot een’ aanmerkelijken graad van kennis, macht of eenheid in godsdienstigen vooruitgang geraken, alvorens zij hun verlies dezer wetenschap ontdekken, overtuigd worden van de noodzakelijkheid harer herstelling, zichzelf in het stof vernederen en een’ boodschaper verwelkomen, die in den naam des Heeren komt met eene zending van den hemel, met sleutelen door de engelen Gods overgedragen, eene nieuwe apostolische zending, eene herstelling van het Koninkrijk en Kerk en macht en gaven Gods, eene nieuwe bedeeling, algemeen verkondigd in de geheele wereld met macht en teekenen volgende en alles voltooid door de glorieijke herstelling van Israël en Juda tot hun eigen land en nationaliteit en tot de ware kudde Gods; te zamen met de tweede komst van den Messias en al Zijne Heiligen met Hem, tot het omverwerpen van „verborgen Babylon” en het regeeren op aarde. Zoodanige zijn de gebeurtenissen, zoodanig is het middel voor verleden en tegenwoordige kwalen.

(Wordt vervolgd.)

Negentig jaren oud.

Maandag, de eerste Maart 1897, was de negentigste verjaardag van President WILFORD WOODRUFF. Als eene geschikte erkenning van deze gebeurtenis zullen wij in het volgende nummer der „Ster” beginnen, eene korte schets van zijn leven te publiceren. Onze lezers zullen die schets zeer belangrijk vinden, daar zij vol is van vertellingen van wondervolle gebeurtenissen uit de loopbaan van dezen merkwaardigen man. Wij nemen deze gelegenheid te baat, onzen eerwaardigen President met de voleinding van zijn negentigste jaar in sterfelijkheid te feliciteeren. Moge de Heere voortgaan zijn leven te verlengen, dat hij moge blijven, om de Heiligen te leiden en te onderrichten zoolang als het leven hem wenschenswaardig is.

Klassieke Godsdienst.

V. CONCLUSIE.

(*Vervolg van bladz. 77*).

Na alles wat reeds gezegd is, aangaande het praktische gedeelte van het Evangelie, is het niet noodig, veel er aan toe te voegen. Zooals gezegd is, er zijn Evangelie-verordeningen en eischen, welke geschieden moeten tot het verkrijgen van zaligheid. Het fundament van het Evangelie van Christus is beschreven geworden als bestaande uit de verordeningen van geloof in God, bekeering van zonden, doop tot vergeving van zonden en de oplegging der handen voor het ontvangen van den Heiligen Geest. De Zaligmaker leerde deze stellingen en uit Zijne woorden verstaan wij zeer duidelijk, dat zij absoluut noodig zijn. Iemand, die voorgeeft dat het voor hem niet noodig is om gedoopt te worden door onderdompeling en de handen op zijn hoofd gelegd te hebben voor het ontvangen des Heiligen Geestes, toont, dat hij in een' rebelschen toestand verkeert, en de persoon die zoo doet, bewijst door deze handelwijze, dat deze verordeningen noodzakelijke eischen voor hem zijn, al is het voor geen ander doel, dan hem nederig en onderworpen genoeg te maken om gehoorzaam aan Gods geboden te zijn. Een persoon, die niet gewillig is zulke eenvoudige verordeningen te gehoorzamen, is niet in een' toestand om het Evangelie te ontvangen, want gehoorzaamheid is de eerste les die geleerd moet worden bij het intreden van het koninkrijk der hemelen. De doop is daarom tot voordeel en noodig om gedaan te worden, om deze eene eenvoudige les van gehoorzaamheid in te prenten, zelfs al wordt er geen ander voordeel door verkregen. Het is eene goede proef voor de nederigheid en gewilligheid van een' persoon, om Christus na te volgen. Onze Zaligmaker, om zoowel door voorbeeld als voorschrift te onderwijzen en alle gerechtigheid te vervullen, toonde Zijne nederigheid, door zelf gedoopt te worden, niettegenstaande Hij zonder zonde was.

Als kinderen naar school gaan, moeten zij eerst met de pen eenvoudige strepen maken, alvorens zij letters en woorden leeren schrijven. Al is het, dat de strepen op zichzelf niets beteekenen, zoo wordt de oefening beschouwd, als noodig, om de leerlingen te bekwamen, de pen te hanteeren. Meer gevorderde studenten worden in de schooltalen onderwezen, niet in het bijzonder voor het voordeel, verkregen door het verstaan der geleerde talen, maar meer in het bijzonder als eene oefening van het verstand door het studeeren verkregen. Een van de voordeelen, verkregen door het gehoorzamen der uitwendige verordeningen van het Evangelie, kan op dezelfde wijze beschouwd worden. Als wij, ter wille van het argument, toestemmen, dat er geen ander voordeel verkregen wordt door dezelve te gehoorzamen, dan is de oefening er door verkregen zuivere belooning, want het is slechts op conditie van zoodanige gehoorzaamheid, dat de Heilige Geest beloofd is, en als

iemand nederig aan deze verordeningen voldoet, dan heeft hij recht op deze gift en het zal hem bij zijne toekomstige pogingen helpen.

Er zijn vele beginselen voor iemand te leeren en te volbrengen om zijne zaligheid uit te werken Deze hier voor te stellen is niet het voornemen van den schrijver. Als hetgeen aangegeven is, een persoon zal leiden tot het zoeken der waarheid aangaande het Evangelie van Christus en hij overtuigd wordt van de noodzakelijkheid tot het volbrengen dezer eerste verordeningen en dit ook doet, dan zal hij den Geest der belofte ontvangen, welke hem in alle waarheid zal leiden. Hij zal zijn' gids en onderwijzer zijn, en hem toonen wat noodig is om verder te doen, en zal hem aansporen, de leerlingen te gehoorzamen, zooals Hij die leert.

(Wordt vervolgd).

Utah-Nieuws.

Nadat de Utah Legislatuur twee en vijftig malen geballoteerd had, heeft zij JOSEPH L. Rawlins als Senator der Vereenigde Staten gekozen.

De ambtenaren van „Zions Coöperatieve Mercantile Institution” van Salt Lake City, en hunne vrienden, 700 in getal, hadden op den eersten Februari in het Salt Lake Theater eene gezellige bijeenkomst.

Een cursus van tien lezingen in de Salt Lake Assembly Hall is gearrangeerd geworden en zal onder de bescherming van den algemeenen raad der „Young Men's Mutual Improvement Association” uitgevoerd worden. Al de onderwerpen, die behandeld worden, zijn verbonden met de leerlingen en geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en verschillende der lectoren zijn leidende mannen in de Kerk.

Overleden.

DE JONG, ANTJE (geb. Kolf) den 4 Februari 1897 te Amsterdam; zij was 9 Januari 1849 te Landsmeer geboren.

MEIJER, PIETER, zoontje van br. STEPHANUS en zt. ARENDJE MEIJER, den 4 Maart 1897 te Hillesluis. Hij was geboren den 5 September 1893 te Dordrecht.

VAN DER WAARD, JOHANNES, zoon van br. GERRIT en zt. JOHANNA VAN DER WAARD, geb. 1 Sept. 1896 te Dordrecht, is 24-Febr. aldaar overleden.

ORSEL, HARMEN, zoon van br. en zt. A. ORSEL, geboren April 1895 is 9 Maart 1897 te Zevenbergen overleden.

I N H O U D:

Aanteekeningen over den Afval	Blz. 81	Negentig jaren oud	Blz. 94
Drie-maandelijksche Conferentie	„ 87	Klassieke Godsdienst	„ 95
Ontslag en Benoemingen	„ 88	Utah-Nieuws	„ 96
Een Adres	„ 89	Overleden	„ 96
Sleutel voor Godgeleerdheid	„ 91		

Uitgave van FRED. PIEPER, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.